

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

sp. zn. POZE-01670/2017-ERU

V Praze dne 26. ledna 2017

č. j. 01670-3/2017-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“) v příkazním řízení podle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vedeném pod sp. zn. POZE-01670/2017-ERU s účastníkem řízení, kterým je držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], ve znění změny č. 001, a to podnikající fyzická osoba pan [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, rozhodl

t a k t o:

- I. Účastník řízení pan [REDAKCE], se v postavení držitele licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], ve znění změny č. 001, dopustil porušení § 9 odst. 1 energetického zákona, a to tím, že nesplnil povinnost neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny rozhodnutí o udělení licence, spočívající v povinnosti neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, neboť ke dni 7. ledna 2015 změnil adresu místa svého trvalého pobytu a tuto změnu, v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona, neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu, čímž se dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.
- II. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, kterým je [REDAKCE], za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 4020022017.
- III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, kterým je [REDAKCE], **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 4020022017.

O d ů v o d n ě n í

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ anebo „správní orgán“) zahájil dne 4. července 2016 kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování ustanovení § 9 a § 11 energetického zákona ze strany účastníka řízení, kterým je [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“). Na základě získaných podkladů a dokumentů vyhotovil kontrolní orgán Úřadu dne 22. srpna 2016 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], vedený pod č. j. [REDAKCE], který byl doručen účastníkovi řízení dne 30. srpna 2016 (dále jen „protokol o kontrole“).

V rámci kontroly vedené pod sp. zn. [REDAKCE] bylo zjištěno, že účastník řízení podniká v katastrálním území a obci [REDAKCE], okres Plzeň – Jih, kraj Plzeňský, a to v oblasti výroby elektřiny na základě udělené licence č. [REDAKCE], ve znění změny číslo 001 ze dne 15. listopadu 2013, která nabyla právní moci dne 5. prosince 2013 (dále jen „platná licence“).

Provedenou fyzickou kontrolou Úřadu bylo zjištěno, že celkový instalovaný elektrický výkon předmětné provozovny s názvem [REDAKCE] (dále také „předmětná provozovna“) byl ke dni konání fyzické kontroly Úřadu ve výši [REDAKCE] MW, což odpovídá hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu uvedenému v platné licenci.

V rámci provedené kontroly Úřadu bylo zjištěno, že dle výpisu z registru obyvatel ze dne 24. června 2016 došlo ke dni 7. ledna 2015 ke změně adresy trvalého pobytu účastníka řízení, takže adresa trvalého pobytu uvedená v platné licenci, a sice [REDAKCE], nesouhlasí se současnou adresou trvalého pobytu účastníka řízení, která je dle uvedeného výpisu [REDAKCE].

S ohledem na výše uvedené ve vztahu k provedené fyzické kontrole Úřadu kontrolnímu zjištění uvedl kontrolní orgán Úřadu v závěru protokolu o kontrole, že na základě podkladů a dokumentů, které měli kontrolující Úřadu ke dni provedené kontroly k dispozici, nebylo zjištěno, že by účastník řízení (kontrolovaná osoba) porušil ustanovení § 11 energetického zákona. Provedenou kontrolou však bylo zjištěno, že účastník řízení (kontrolovaná osoba) porušil povinnosti vyplývající z ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona spočívající v povinnosti neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, neboť ke dni 7. ledna 2015 změnil účastník řízení adresu trvalého pobytu a tuto změnu, která se předmětných dokladů týká, neprodleně neoznámil Úřadu.

Po prostudování všech podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. [REDAKCE], který byl převzat do správního spisu dne 26. ledna 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti a skutečnosti daného případu, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

V rámci vedeného správního řízení (dále jen „příkazní řízení“) se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinností uvedených v § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně Úřadu změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1 téhož zákona.

Ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držiteli licence povinnost

neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Povinnost předložit doklady a požádat o změnu podle předchozí věty se nevztahuje na změny již zapsané v základních registrech a na nová energetická zařízení provozovatele přenosové soustavy, provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy a držitele licence na rozvod tepelné energie, která byla vybudována v rámci území, na nichž je příslušný provozovatel energetického zařízení držitelem odpovídající licence.

Ve vztahu k okamžiku naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu ze strany účastníka řízení, k němuž došlo v době účinnosti energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2015, správní orgán uvádí, že otázku protiprávnosti daného skutku posuzoval podle energetického zákona ve znění účinném od 1. ledna 2016 (ve znění pozdějších předpisů), které je v daném případě pro pachatele (účastníka řízení) příznivější, neboť v daném případě se na účastníka řízení od 1. ledna 2016 nevztahovala dle § 9 odst. 1 energetického zákona povinnost předložit doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, protože tyto povinnosti se nevztahují na změny již zapsané v základních registrech. Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že povinnost neprodleně oznámit všechny změny rozhodnutí o udělení licence Úřadu je však stále zachována a musí být bezpodmínečně plněna.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené skutečnosti v souladu s kontrolním zjištěním Úřadu a se závěry kontrolního orgánu Úřadu vyplývajícími z kontrolního spisu sp. zn. [REDAKCE] a zejména z protokolu o kontrole dospěl v rámci příkazního řízení k tomu, že není pochyb o formálním naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že předmětnou změnu neprodleně neoznámil Úřadu v souladu s § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správní orgán se dále zabýval otázkou naplnění materiální stránky příslušného správního deliktu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Z výše uvedeného vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V daném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou v § 9 odst. 1 energetického zákona tím, že neprodleně neoznámil Úřadu výše uvedenou změnu týkající se změny údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, a to změnu trvalého pobytu. Účelem uvedeného ustanovení je zajistit zájem společnosti na tom, aby držitel licence neprodleně oznamoval změny podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a to zejména pokud se taková změna týká údaje uvedeného v rozhodnutí o udělení licence, změny podmínek pro udělení licence podle § 5 nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona. Tímto způsobem, a především plněním povinností vyplývajících z § 9 odst. 1 energetického zákona,

je na základě zákona zajištěno to, že výkon licencované činnosti ze strany držitelů licencí bude i v době po udělení licence vykonáván pouze v rozsahu a způsobem, který byl rozhodnutím o udělení licence povolen, a to v souladu s údaji uvedenými na platné licenci a v souladu s podmínkami, údaji a doklady, na základě kterých bylo rozhodnuto o udělení licence. Podstatou výše uvedené zákonné povinnosti je zajistit zejména ochranu zájmů společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vykonávána vždy po přezkoumání všech zákonem stanovených podmínek pro udělení licence v jejich rozsahu a v souladu s uvedenými údaji, které rozhodnutí o udělení licence obsahuje. Správní orgán s ohledem na výše uvedené proto v jednání účastníka řízení spatřuje materiální nebezpečnost (škodlivost), která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky příslušného správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, však nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, tedy zánik odpovědnosti za spáchání příslušného správního deliktu. Lze tak konstatovat, že účastník řízení nevynaložil žádné úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání ve výroku uvedeného správního deliktu.

Za správní delikt dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze uložit podle § 91 odst. 14 písm. c) téhož zákona pokutu do výše 15 000 000 Kč. Při stanovení výše uložené pokuty přihlížel správní orgán ke všem výše uvedeným okolnostem a zjištěním projednávaného případu. Zejména v souladu s § 91d odst. 2 energetického zákona správní orgán přihlížel k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k posouzení otázky závažnosti správního deliktu a jeho následkům správní orgán uvádí, že skutečnost, že účastník řízení neprodleně neoznámil Úřadu výše uvedenou změnu trvalé pobytu, avšak žádným způsobem nezasáhl např. do změny technických parametrů předmětné provozovny, v důsledku čehož by došlo ke změně výše instalovaného výkonu předmětné provozovny v rozporu s platnou licencí, vyhodnotil správní orgán jako polehčující okolnost, a to zejména ve vztahu k případům, kdy se neprodleně neoznámené změny Úřadu týkají změny technických parametrů, v důsledku kterých dojde k navýšení instalovaného výkonu stávající provozovny v rozporu s platnou licencí.

Ve vztahu ke způsobu spáchání správního deliktu správní orgán uvádí, že účastník řízení je jako držitel licence povinen od okamžiku zahájení výkonu licencované činnosti znát a bezpodmínečně dodržovat příslušné právní předpisy vztahující se k provozu výkonu licencované činnosti, a to zejména energetický zákon, ze kterého mu plynou příslušná práva a povinnosti. Účastník řízení však neprodleným neoznámením změny Úřadu jednoznačně nesplnil svou zákonem stanovenou povinnost vyplývající z § 9 odst. 1 energetického zákona, ani nevyvinul žádné jiné úsilí, které by vedlo ke splnění jeho zákonem stanovených povinností, což bylo ze strany správního orgánu vyhodnoceno jako přitěžující okolnost při stanovení výše uložené pokuty.

Správní orgán se dále zabýval otázkou délky trvání správního deliktu a dospěl k závěru, že protiprávní stav trval nejméně od 7. ledna 2015, kdy byla v registru obyvatel zapsána změna trvalého pobytu účastníka řízení. Uvedenou délku trvání vyhodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost.

Při stanovení výše uložené pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Současně je nutné konstatovat, že veřejný zájem je zájem veřejnosti na tom, aby Úřad vedl evidenci platných licencí řádně a s aktuálními a platnými údaji, přičemž k tomu je nutná i součinnost jednotlivých držitelů licencí, kteří musejí dbát toho, aby plnili své zákonem stanovené povinnosti a podnikali v energetických odvětvích v souladu se zákonem, na základě platné a aktuální licence a rozhodující skutečnosti, na jejichž základě je nutné předmětnou licenci změnit, musejí Úřadu neprodleně a řádně oznámit. Na straně účastníka řízení je však třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a lze tedy konstatovat, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což správní orgán vyhodnotil jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že pokuta byla stanovena ve výši při samé dolní hranici možné zákonem stanovené sazby, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu, nelze v případě účastníka řízení, který je držitel licence na výrobu elektřiny, uvažovat o tom, že by pokuta pro účastníka řízení mohla mít likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu, tj. u samé dolní hranice možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň může vzhledem k závažnosti správního deliktu plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Dále je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jan Křepinský
oprávněná úřední osoba